

Rákoskertért Díj 2010 - Bukta Mihály

Meghívták egyesületünket is a Rákoskertért Díj átadására – s okkal, hiszen mi is érintettek voltunk: a díjazott Egyesületünk tiszteletbeli tagja, Bukta Mihály volt környezetvédelmi tanácsnok illetve környezetvédelmi bizottsági elnök.

Talán furcsa, hogy egy 1990-1998. között aktív önkormányzati képviselőnek ilyen későn, tizenkét évvel tevékenysége után ítélik oda a díjat, de tudnunk kell, hogy az önkormányzati képviselő mindig közéleti személy is, aki pártszempontok, különböző helyi hatalmasságok érdekeinek erőterében tevékenykedik. Bár maga sohasem volt tagja egyetlen pártnak sem, markáns kiállása, elveinek következetes képviselete sokaknak szúrta a szemét – főleg 1998-2006 között Devánszky és Hoffmann Attila nevével fémjelezhető MSZP-nek.

Így esett, hogy bár 2000-ben Rákoskerten egyhangúan jelölték a díjra, sőt más jelölt még a jelölést sem volt hajlandó vállalni vele szemben, az akkori önkormányzati testület mégsem ítélte neki oda az elismerést: inkább egyáltalán nem adták ki a díjat abban az évben. Sokakat felháborított az egyhangú javaslat indoklás és bármilyen valódi kifogás vagy ellenérv nélküli megtagadása. Ekkor adták a helyi civilek a legegységesebb jelét annak, mennyire sokra értékelik Bukta Mihály tevékenységét. A Rákoskerti Polgári Kör, a Rákosmenti Környezetvédő Egyesület, a Rákoskerti Szépítő Egylet és a RÁMEGY maguk alapítottak díjat és azt adták át közmegebecsülésnek örvendő egykori képviselőjüknek. Nem lehet azon csodálkozni, hogy Bukta Mihály ma is úgy érzi, ezzel nagyobb elismerést kapott, mintha a kerületi önkormányzati testület „csak úgy simán” odaítélte volna a Rákoskertért Díjat számára.

Ezzel a szép civil kiállással való egyetértés, meg Bukta Mihály egész kerületünket, azon belül Rákoscsaba-Újtelepet is jelentősen érintő környezetvédelmi tevékenysége elismerésének az igénye vezette Egyesületünket, amikor 2002-ben közgyűlésünk egyhangú szavazásával tiszteletbeli tagunkká választottuk a markáns környezetvédőt. Az idén 63 éves rákoskerti lokálpatrióta valóban sokat tett értünk is. A közgyűlési javaslat indoklásában pl. ez szerepelt: „Hosszú évekig ő volt az, aki a kerületi önkormányzatban a helyi lakosság népszavazás által jóváhagyott rekultivációs program következetes képviselőjeként előre vitte ezt az ügyet. Nélküle sohasem kerül önkormányzati tulajdonba a Naplás bánya északkeleti sarkában lévő 4,68 ha területű még feltöltetlen bányagödör, és amíg ő volt a környezetvédelmi tanácsnok, addig nem is lehetett szó arról, a térségbe ... szemetet hordjanak. 1994-98 között úgy volt négy „békeév” a Naplás bányák környékén, hogy azon elsősorban ő őrködött.”

De ezen felül is sokat, nagyon sokat dolgozott e sorok írójával együtt a városrész környezetvédelmi és városfejlesztési problémáin. Anélkül, hogy felsorolnám minden együttműködésünket, hadd mondjam azt, hogy valóban gyémánt kemény és tiszta, elvi alapokon dolgozó, megvesztegethetetlen és az igazságtól eltéríthetetlen küzdőtársam volt, akit én is az évek során tanultam meg egyre jobban és jobban becsülni.

Lehet, talán kései, s bizonyos értelemben már tét nélküli is ez a díj most a számára. De annál nagyobb a tétje az önkormányzat számára. Én úgy látom, a városrészi díjak hitelessége, értelme, társadalmi elfogadottsága függ attól, sikerül-e az Önkormányzatnak valóban azokat az embereket megtalálnia ezzel az elismeréssel, akik ténylegesen méltók rá. Régi csorbát köszörült ki Budapest XVII. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete, amikor ezt a díjat odaítélte Bukta Mihálynak. Fellélegezhetnek a többi rákoskerti díjazottak, akik az évek során megkapták e díjat: immár nem tapad a díjhoz kellemetlen mellézköngye, rossz szájíz. Mi pedig megállapíthatjuk: az idő minket, civileket igazolt – immár formálisan is.

Tanulság ez minden korok minden önkormányzatának, minden városrészi díjjal kapcsolatban: a városrészi díjak nem arra valók, hogy a testületek, pártok, polgármesterek, képviselők politikai vagy személyes szimpátiájukat vagy éppen ellenszenvüket fejezzék ki vele. Nem, hanem arra, hogy a környezetükért önzetlen, közérdekű munkát végző lokálpatriótáknak megadják azt a formális elismerést, amelyet ők egyébként saját környezetükben a munkájukkal kivívtak maguknak. Ennek megítélésében pedig a helyi civil egyesületek véleménye, javaslata aligha megkerülhető.

Dr. Révész Szilárd